

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಕ ಸಾಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು

ಮ್ಯಾಕ್ಸಿನ್ ಬರ್ನ್ಸ್ಟನ್

ಮಗುವೊಂದು ತನ್ನ ಐದು ಅಥವಾ ಆರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ತನ್ನ ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಕನಿಷ್ಠ 4000 ಪದಗಳ ಪದಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಮೂಲ ವ್ಯಾಕರಣದ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಇದರರ್ಥ, ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಅದು ಸಂವಹನ ನಡೆಸಬಲ್ಲಳು ಮತ್ತು ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಲ್ಲಳು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಇದುವರೆಗೆ ಅವಳು ಪಡೆದಿರುವ ಜೀವನಾನುಭವವು ಸಂಘಟಿಸಿ ರೂಪಿಸಿರುವ ಪ್ರಪಂಚದ ಒಂದು ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅವಳು ತನ್ನೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಮಗು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಮೊದಲ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಪ್ರಮುಖ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಅಕ್ಷರಸ್ಥನಾಗುವುದು / ಅಕ್ಷರಸ್ಥಳಾಗುವುದು, ಅಂದರೆ, ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ಈಗಾಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಓದಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲು ಕಲಿಯುವುದು. ಸಾಕ್ಷರಗೊಳ್ಳುವ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವು ತನಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದ್ದವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಚಿಂತನಾತ್ಮಕ ಅರಿವನ್ನಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡತೊಡಗುತ್ತದೆ.

ಆರಂಭಿಕ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಬೋಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಚರ್ಚೆ

ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಅಮೆರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಕ ಸಾಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನವು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ತೀವ್ರ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಧ್ವನಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ವಿಸಂಕೇತಿಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು, ಅಂದರೆ, ಮಾತನಾಡುವ 'ಧ್ವನಿ' ಅಥವಾ ಶಬ್ದ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವ 'ಅಕ್ಷರ'ದ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕಲಿಯುವುದು. 1930ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಿಧಾನವೊಂದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಇದು

'ಸಂಪೂರ್ಣ ಪದ' ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ('ದೃಷ್ಟಿ ವಿಧಾನ') ಮೂಲಕ ಸುಮಾರು 50 ಪದಗಳ ಮೂಲ ಶಬ್ದಕೋಶವನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು. ಈ ವಿಧಾನವು 1955ರಲ್ಲಿ ರುಡಾಲ್ಫ್ ಫ್ಲೆಶ್ ಅವರ 'ಜಾನಿಗೆ ಏಕೆ ಓದಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ' (Why Johnny Can't Read) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ಮೂಲಕ ತೀವ್ರ ಟೀಕೆಗೆ ಒಳಗಾಯಿತು. ಕಾಗುಣಿತ ಓದಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲು ಬಾರದ ಒಂದು ಪೀಳಿಗೆಯ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಈ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಧಾನವು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ ಎಂದು ಫ್ಲೆಶ್ ವಾದಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ, ಓದುವ ವಿಧಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಮತ್ತು ತೀವ್ರವಾದ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಕೆಲವು ತಜ್ಞರು ಧ್ವನಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಬೋಧಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಪಠ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಓದಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುವ 'ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾಷಾ ವಿಧಾನ'ವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಚರ್ಚೆಯು ಒಂದಷ್ಟು ಸಮಯದವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಹಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಅದನ್ನು 'ಓದಿನ ಯುದ್ಧಗಳು' ಎಂದೇ ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಕೆಲವೊಂದು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳು ಧ್ವನಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ತೊಡಗಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಚರ್ಚೆಯು ರಾಜಕೀಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯ ಕೊರತೆ

ಇನ್ನು, ಭಾರತದಲ್ಲಂತೂ ಆರಂಭಿಕ ಓದುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಚರ್ಚೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಬಹಳ ವಿರಳ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಆಮದಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತೀತವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ - ಅದು ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಗತಿಯಲ್ಲಿ.

ಆಗಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಚರ್ಚೆಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಡ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಆರಂಭಿಕ ಓದುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನಡುವೆ ನಿರ್ಣಾಯಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಇದು ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಆರಂಭಿಕ ಓದುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಗಳು ಕೂಡ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಬಹಳ ವಿರಳವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಗುಣಿತವು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಕಾಗುಣಿತದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ, ಪದಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯು ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋದರೂ ಕಾಗುಣಿತವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಿದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ವರ್ಣಮಾಲೆಯು

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಕ್ಷರವನ್ನು (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ವರ) ಹಲವಾರು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹಲವಾರು ವಿಭಿನ್ನ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಬಹುದು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರಗಳ ನಡುವೆ ಸರಿಯಾದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲ.

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ-ಅಕ್ಷರ ನಡುವಿನ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಕೆಲವು ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನು (ಕನ್ನಡದಲ್ಲೂ) ಅದರದ್ದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮೇಲ್ನೋಟದಿಂದಲೇ ಗಮನಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಓದಲು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯೊಂದನ್ನು ಓದಲು ಕಲಿಯುವುದು ಸಾಕಷ್ಟು ಸರಳವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಓದುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಧಾನವು ಅಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಯ ಅನುಸರಣೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ವ್ಯಾಕರಣಕಾರರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು ಮತ್ತು ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಯ ಮೂಲಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಕಲಿಯುವರು. 'ಏ ಫಾರ್ ಆಪಲ್'ಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿರುವಂತೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಪ್ರತಿ ಅಕ್ಷರದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅಕ್ಷರದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಪದವನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮೂಲಾಕ್ಷರವನ್ನು ಕಲಿತ ನಂತರ ಮಗು ಗುಣಿತಾಕ್ಷರವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸ್ವರ ಚಿಹ್ನೆ (ಅನುಸ್ವಾರ ಮತ್ತು ವಿಸರ್ಗವೂ ಸೇರಿದಂತೆ) ಸೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ನಂತರ ಮಗುವು ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ ವ್ಯಂಜನಗಳಿಗೆ (ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳಿಗೆ) ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲಿ ಲಿಪಿಯು ಪಾರದರ್ಶಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಗುವು ಸಂಕೇತವನ್ನು ಕಲಿತ ನಂತರ, ಅದಕ್ಕೆ ಪದಗಳು, ವಾಕ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳು ಅಥವಾ ಕವಿತೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ತಾರ್ಕಿಕವಾದ ವಿಧಾನವಾಗಿದ್ದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಭಾರತೀಯರು ಓದಲು ಕಲಿತಿರುವುದು ಇದೇ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ತರಗತಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ

ಇದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ಓದುವ ವಿಸಂಕೇತಿಕರಣ ಕೌಶಲದ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಅನ್ವಯಿಕೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣವು ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧಾನವು ಬಹುಶಃ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲದು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಕ ಸಾಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಲಿಪಿಯ ನಡುವೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮೀಪದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇರುವುದರ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರಿವು ನಮಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಂದರೆ, ನಿಮಗೆ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ನೀವು ಅಕ್ಷರ ಗುರುತಿಸುವುದನ್ನು - ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು. ಆದರೆ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅಪ್ರಾಯಮಾನ ಎನಿಸುವ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರಗತ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ (ಪಿಎಸ್‌ಎಸ್) ಯು ಓದುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇದನ್ನೇ ಅಳವಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ.

ಪಿಎಸ್‌ಎಸ್ ವಿಧಾನ

ನಾನು 1987ರಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಈ ವಿಧಾನವು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಎಂದೇನಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರಾಯಶಃ ಸಾಕಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಶಸ್ವಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಗಗಳಿವೆ:

- ಧ್ವನಿ - ಅಕ್ಷರ ಅನುಸರಿಸಿದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಬೋಧನೆ (ವಿಸಂಕೇತಿಕರಣ)
- ಮಕ್ಕಳಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಓದಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು (ಸಾವಯವ ಮಾದರಿಯ ಓದುವಿಕೆ/ಭಾಷಾ ಅನುಭವ ವಿಧಾನ)
- ಕತೆ ಕವನಗಳಂತಹ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಓದುವಿಕೆ

ವಿಸಂಕೇತಿಕರಣ : ಎರಡನೇ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ಭಾಗಗಳಾದ ಸಾವಯವ ಮಾದರಿಯ ಓದುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಓದುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಓದುವಿಕೆ ಬಹುಶಃ ಸ್ವ ವಿವರಣಾತ್ಮಕವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ವಿಷಯವು ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಂಕೇತವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಬಿಡಿಸುವುದೇ ಪಿಎಸ್‌ಎಸ್ ವಿಧಾನದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ 'ಅಪಣ್ ವಾಚುಯ' (ನಾವು ಓದೋಣ)

ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸಣ್ಣ ಬಾಲಬೋಧೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ. ನನ್ನ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಬಹುಶಃ ಈ ವಿಸಂಕೇತಿಕರಣದ ಮೂಲಕ ಓದುವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಾಗ ಮೊದಲಿಗೆ ಧ್ವನಿವಿಜ್ಞಾನ ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಗಮನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಅರಿತುಕೊಂಡೆ. ಮಗುವು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿದಂತೆ ತನಗರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಭಾಷೆಯ ಧ್ವನಿ (ಫೋನೆಮಿಕ್) ಯನ್ನು ಅದು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಗು ಓದಲು ಕಲಿಯುವ ಮೊದಲು ಈ ಸುಪ್ತ ಜ್ಞಾನವು ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾಗಬೇಕು ಆಗಮಾತ್ರ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 'ಯಾವುದೇ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅದರ ಉಚ್ಚಾರ, ಉದಾ: 'ಮ' ಚಿಹ್ನೆ, ಇದು 'ಮ' ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುವುದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾವಾಡುವ ಮಾತುಗಳು ಧ್ವನಿ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿದ ನಂತರ ನಾವು ದೃಶ್ಯ ಸಂಕೇತಗಳ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳು, ಪದಗಳು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬಹುದು. ನಾವು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವ ಸಂಕೇತಗಳ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳು, ಪದಗಳು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ನಾನು ಮಾಡಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳು ಮತ್ತು ಎರಡು ಸ್ವರ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ನೋಟದಲ್ಲಿಯೇ ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಒಂದು ಪದದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು: ಆಇ (आई). ನಂತರ ಅದೇ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪದಗಳಿಂದ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದೆ.

ಕಲಿಸಬೇಕಾದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅರಳಿಸುವ ಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಸಿಲ್ವಿಯಾ ಆಶ್ಚನ್ ವಾರ್ನರ್ ಅವರ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿ ಮಗುವಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪದವನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸಲು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೂ ಮಗು, ತನ್ನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸಹೋದರನನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಪದಗಳೆಂದರೆ, ಹ/ಹಿ 'ಇದು'; ಮಿ 'ನಾನು'; ಮಾರು/ಮಾಯಿ 'ನನ್ನ'; ಆಯಿ 'ತಾಯಿ'; ಮಾಮ 'ತಾಯಿಯ ತಮ್ಮ';

ಮಾಮಿ 'ಮಾಮನ ಹೆಂಡತಿ' (ಇದು, ನಾನು, ನನ್ನ, ತಾಯಿ, ಮಾಮ (ಅಮ್ಮನ ಸೋದರ) ಮಾಮಿ (ಮಾಮನ ಹೆಂಡತಿ).

ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸ್ವರ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು (ಕಾಗುಣಿತಗಳು) ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮೊದಲ ಪಾಠವು ಕನಾ (ಆ ಅಕ್ಷರ) ವೆಲಾಂಟಿ (ಇ ಅಕ್ಷರ) ಅನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿತು. ಪ್ರತಿ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಮೂಲಕ, ನಾವು ತಕ್ಷಣವೇ ಮಗುವು ಓದಬಹುದಾದ ಹಲವಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ಮಗುವಿನ ಮುಂದೆ ತೆರೆದಿಡುತ್ತೇವೆ. ಕೇವಲ ಐದಾರು ಪಾಠಗಳ ನಂತರ ಮಗು ಸಣ್ಣ ಕವಿತೆ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಿತ ಕತೆ (ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ) ಯನ್ನು ಓದಲು ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಾತ್ರ

ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಿಧಾನವಾಗಲಿ, ಯಾವುದೇ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕವಾಗಲಿ ಅದು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಿಲ್ಲ. ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ನಮ್ಮ ಬಾಲಬೋಧೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿರುವ ಅತಿನೋವಿನ ಅನುಭವವು ನನಗಿದೆ. ನಾವು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು, ಅವರಿಗೆ ಪೂರಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಓದುವಿಕೆ ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೆಲವು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ವಿವಿಧ ಹಂತದ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಗಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ತಕ್ಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿ ತರಗತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕೆಲವು ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವುದು ಹೇಗೆ, ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಇದು ಈ ಲೇಖನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನೆಗಳು

- Margaget Donaldson ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವದ Children's Minds' (1978, London. Fontana) 'ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು' ಎಂಬ ಅಧ್ಯಯನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗ್ರಹಿಕೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.
- Jeanne S Chall ತಮ್ಮ Learning to Read: the Great Debate (1967, McGraw Hill) (ಓದುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು: ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆ) ಕೃತಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ 1967ರವರೆಗಿನ ಈ ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ನವೀಕೃತ ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಾಗಿ Robinson, Richard D.; McKenna, Michael C.; and Wedman, Judy M. (1996). Issues and Trends in Literacy Education (ಸಾಕ್ಷರತಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನ

ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು) Allyn and Bacon ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ. ಅಮೆರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ No Children Left Behind (NCLB) act of 2002 Reading First Initiative (ಯಾವುದೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಉಳಿಸಿಲ್ಲ (ಎನ್‌ಸಿಎಲ್‌ಬಿ) ಕಾಯ್ದೆ ೨೦೦೨ ಓದು ಮೊದಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ) ಫೋನಿಕ್ಸ್ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಒಂದು ತೀವ್ರ ಹಿನ್ನಡೆಯೆಂದರೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಸಲಾದ ಮೂಲಭೂತ ಆರಂಭಿಕ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಕೌಶಲಗಳ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಸೂಚಕಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾದ Dibels' (Dynamic Indicators of Basic Early Literacy Skills) 'ಡಿಬೆಲ್ಸ್ ಟೆಸ್ಟ್' ಎಂಬ ಪರೀಕ್ಷೆ. ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು Kenneth S Goodman ತಮ್ಮ The Truth About Dibels: What It Is, What It Does (2006). Portsmouth NH. Heinemann. ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದ್ದಾರೆ.

- 'ಪ್ರಗತ್ ವಚನ್ ಪದ್ಧತಿ' (ಓದುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುವ PSS ವಿಧಾನ) ಎಂಬ ಡಿವಿಡಿಯನ್ನು ಪ್ರಗತ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿರುವ ಆವೃತ್ತಿಯು ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಲಭ್ಯವಾಗಲಿದೆ.
- ಇಂದು, ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಯ ಧ್ವನಿ ಅರಿವಿನ ಅಗತ್ಯವು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ನ್ಯಾಶನಲ್ ರೀಡಿಂಗ್ ಪ್ಯಾನೆಲ್ (National Reading Panel 2000) ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಎನ್‌ಸಿಎಲ್‌ಬಿ (NCLB - No Children Left Behind Act) 'ಯಾವುದೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಉಳಿಸಿಲ್ಲ' ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಇದು ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಈ ವರದಿಯ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನಾದರೂ ಎನ್‌ಸಿಎಲ್‌ಬಿ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಅದರ ಕಠಿಣ ಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನಲು ಕಾತರಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಮ್ಯಾಕ್ಸಿನ್ ಬರ್ನ್ಸನ್ ಅಮೆರಿಕನ್ ಸಂಜಾತ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ. ಅವರು 1966ರಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ತಾಲೂಕ್ ಪಟ್ಟಣ ಫಾಲ್ಗಾನ್ ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರಗತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ (PSS) ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾದ ಭಾಷೆ, ಸಾಕ್ಷರತೆ ಮತ್ತು ಸಂವಹನ ಕೇಂದ್ರ (ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್, ಲಿಟರಸಿ ಅಂಡ್ ಕಮ್ಯುನಿಕೇಶನ್) ದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಗತ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ (PSS) ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಸರ್ ರತನ್ ಟಾಟಾ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ನ (SRTT) ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಂಬಲದೊಂದಿಗೆ ಟಾಟಾ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸೋಶಿಯಲ್ ಸೈನ್ಸಸ್ (TISS) ನ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದು, ಜೇನ್ ಸಾಹಿ ಮತ್ತು ಅವರು ಪ್ರಥಮ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕಾ ಬೋಧನೆಯ ಕೋರ್ಸ್ ಅನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು maxineberntsen@rediffmail.com ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.